

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 04.02.1993, sp. zn. 15 Ca 325/92, ECLI:CZ:KSUL:1993:15.CA.325.1992.1

Číslo: 27/1994

Právní věta: Podmínky pro vydání povolení držet a nosit zbraň podle ustanovení zákona č.147/1983 Sb.(ve znění zákona č.49/1990 Sb.),o zbraních a střelivu,nelze pokládat za splněné v tom případě, kdy žadatel o vydání tohoto povolení, který uvádí, že zbraň potřebuje při plnění pracovních povinností, je zaměstnán u právnické osoby, jež má vystaveno hromadné povolení k držení a nošení zbraně.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 04.02.1993

Spisová značka: 15 Ca 325/92

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Rozhodnutí jiných orgánů, Zbraně a střelivo

Předpisy: 147/1983 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27

Podmínky pro vydání povolení držet a nosit zbraň podle ustanovení zákona č. 147/1983 Sb. (ve znění zákona č. 49/1990 Sb.), o zbraních a střelivu, nelze pokládat za splněné v tom případě, kdy žadatel o vydání tohoto povolení, který uvádí, že zbraň potřebuje při plnění pracovních povinností, je zaměstnán u právnické osoby, jež má vystaveno hromadné povolení k držení a nošení zbraně.

(Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze 4. 2. 1993, [15 Ca 325/92](#))

Rozhodnutím z 24. 11. 1992 zamítl příslušný orgán Policie České republiky v L. žádost navrhovatele o vydání zbrojního průkazu na krátkou kulovou zbraň s odůvodněním, že navrhovatel nesplňuje podmínky k vydání povolení zbraň držet a nosit, neboť právnická osoba, u níž navrhovatel pracuje, má možnost požádat o vystavení hromadného zbrojního průkazu. V opravném prostředku, jímž se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí správního orgánu a vrácení věci k dalšímu řízení, namítal, že jako pracovník bezpečnostní agentury A. potřebuje zbraň při plnění pracovních povinností.

Krajský soud v Ústí nad Labem svým rozsudkem potvrdil rozhodnutí uvedeného správního orgánu a nepřiznal účastníkům řízení právo na náhradu nákladů řízení před soudem.

Z odůvodnění:

Na vydání zbrojního průkazu není právní nárok, což lze dovodit ze znění věty první i druhé ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 147/1983 Sb. (ve znění zákona č. 49/1990 Sb.), o zbraních a střelivu. Vydání zbrojního průkazu je věcí úvahy správního orgánu. V přezkumném řízení pak soud posuzuje, zda rozhodnutí správního orgánu nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem (§ 245 odst. 2 o. s. ř.).

V projednávané věci rozhodnutí správního orgánu, jímž zamítl žádost navrhovatele o vydání povolení držet a nosit zbraň, z těchto mezí nevybočilo.

Navrhovatel splňuje základní předpoklady k vystavení zbrojního průkazu, uvedené ve větě první ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, tj. podmínku věku, podmínku občanské bezúhonnosti, fyzické, duševní i odborné způsobilosti. Ani soud tu nemá pochybnosti o tom, že by navrhovatel zbraň nezneužil. Splnění těchto základních předpokladů však samo o sobě ještě neopravňuje občana k držení zbraně a vždy je nutno zkoumat, zda je dán některý z důvodů uvedených ve druhé větě citovaného ustanovení zákona o zbraních a střelivu.

Navrhovatel nepotřebuje zbraň k loveckým či sportovním účelům a je nutno proto posoudit, zda jde o jiný případ hodný zvláštního zřetele k ochraně osoby nebo majetku.

Navrhovatel motivuje žádost o vydání povolení držet a nosit zbraň poukazem na plnění pracovních povinností u bezpečnostní agentury. Bezpečnostní agentura A., s. r. o., u níž je zaměstnán, má však vystaveno příslušným orgánem Policie České republiky v P. hromadné povolení k držení a nošení zbraně. Záleží tedy na této právnické osobě (pokud na navrhovateli vyžaduje, aby při výkonu jemu ukládaných povinností nosil zbraň) vytvoření takových podmínek pro nošení zbraně, které jsou k tomu policejními orgány vyžadovány. Jestliže navrhovatel, jak již shora uvedeno, splňuje základní zákonné předpoklady k držení a nošení zbraně, nic nebrání tomu, aby mohl být příslušnému orgánu policie ohlášen jako další pracovník této bezpečnostní agentury, oprávněný nosit zbraň při plnění na něm požadovaných povinností.

Jestliže tedy lze zajistit splnění účelu, k němuž má zbraň sloužit, jiným způsobem než vystavením individuálního zbrojního průkazu, tj. lze-li zajistit splnění tohoto účelu pomocí již vystaveného hromadného zbrojního průkazu, potom nejde o případ hodný zvláštního zřetele k vystavení povolení držet a nosit zbraně podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu. Správní orgán proto nepochybil, jestliže zamítl žádost navrhovatele o vydání zbrojního průkazu, a soud proto jeho rozhodnutí jako zákonu a zjištěnému skutkovému stavu odpovídající potvrdil (§ 250q odst. 2 o. s. ř.).

Navrhovatel neměl v řízení úspěch a ve smyslu ustanovení § 250k odst. 1, § 250 l odst. 2 o. s. ř. mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; odpůrci žádné náklady řízení nevznikly.